

Fecske Csaba

NEGYED HÁROM

2019-07-08 | VERS

ahogy megnyomtam a leszállásjelző gombot
megszólalt a mobilom a kórházból hívtak
felesége negyed háromkor elhalálozott így mondta
a reszkető női hang elhalálozott gyomrom hirtelen
a torkomba szaladt szerencsére nyílt a busz ajtaja és én
egy drótkerítésbe kapaszkodva könnyítettem magamon
a gyalázatos már korán reggel részeg hallottam

a hátam mögött bár sértő volt a hang igazat szólt
részeg voltam noha semmit sem ittam mint az
alvajáró szédelegtem az ápolási osztályra életünk
romjait eltakarítani nejlonszatyorban vittem haza ami
maradt utánad rózsaszín hálóing fehér papucs amibe
már egy éve nem csúszttad a lábadat, összekaristoltszemüveg
anélkül is láthattad a téged körülvevő sötétet
sose gondoltam volna hogy ennyire egyedül lehet maradni
szinte agyonnyomja magát az ember negyed három már
nem tegnap de még nem is egészen ma az idő elveszett
valahol közöttünk pedig az állítólag
mindent begyógyít de hol az az idő hol

kép | Luca Florio, flickr.com